

Dátum : 2005.12.09. - 1005

Adó : ATV

Műsor : Drazsé (R:)

Credit: 0000

Beszélgetés dr. Czinner Antallal, dr. Schmrucz Ervinnel és Maklári Katalinnal a Equal Projektről.

Mv.: - És akkor folytatjuk a Drazsét, mégpedig egy olyan átképzéssel, ami a kismamákat érinti majd. Köszöntöm a stúdióban professzor dr. Czinner Antalt. Nemzetközi projektvezető, az Equal nemzetközi projektvezetője, a **Heim** Pál Kórház tudományos igazgatója. Dr. Schmrucz Ervin, szintén az Equal projekt vezetője. Jó napot kívánok. És itt van velünk Maklári Katalin ápolónő, aki majd beszél is erről a gyakorlati megvalósításáról a programnak. Először is beszéljünk erről az Equal-ról! Mit kell tudni? Tudom, hogy ezt az Unió hozta létre, vagy az Unió kezdeményezte.

Czinner Antal projektvezető, Equal: - Igen. Tulajdonképpen az equal szó is tulajdonképpen azt jelenti, hogy esélyegyenlőség, egyenlőség, és tulajdonképpen egy olyan program, ami visszavezeti azokat az embereket újból a munkába, akik különböző okok miatt ebben a pillanatban még nem rendelkeznek ezzel. Az egészségügyön belül ez a probléma különösen égető, mert hát természetesen folyamatosan nővérhiánnyal küzdünk, és az egészségügyi személyzet folyamatos utánpótlása létkérdés.

Mv.: - Ez a program, amiről most beszélünk, kiket érint? Kik vonhatók be ebbe a programba?

Schmrucz Ervin projektvezető, Equal: - Jelen pillanatban hat kórháznak az ápolónői, GYES-en, GYEN-en levő ápolónőit tudjuk bevonní, mintegy 300 ápolónő lesz ebben a programban, nem továbbképezve, hanem visszaszerezze ez a réteg azt a tudást, amivel elment a szülés előtt, illetve hát természetesen azokat a változásokat, amik időközben bekövetkeztek, mind az ápolásban, mint pedig a környezetében, ezeket szintén magukévá tegyék, tehát úgy tudjanak beállni a munkába, hogy teljes tudással felvértezve.

Mv.: - Katalin, korábban mivel foglalkozott? Tudom, hogy most van két kisgyermek. És hogyan jelentkezett erre a programra?

Maklári Katalin ápolónő: - Én mûto szakasszisztens vagyok. Lassan öt éve nem dolgozom. Két gyerekem van. És én nagyon jó dolognak tartom ezt, hogy egy ilyen lehetőség nyílik az ápolónők, úgymond szakdolgozók részére, mert azért bizony, ennyi idő alatt az ember, nem is hogy elfelejti, hanem kiesik, és az új dolgokkal nem tud másképpen megismerkedni. Mire visszaállok ugye, sokkal könnyebb lesz fölvenni a munkát, ha már tudom, hogy milyen új, akár technikai dolgok vannak.

Mv.: - Tehát melyek azok az új dolgok, amikkel szembe kell nézni, és könnyebb munkát találni. Ennek a programnak mik a feltételei? Kik jelentkezhetnek? Hogyan fog ez működni?

C. A.: - Hát nálunk elsősorban GYES-en és GYED-en lévő kismamák fognak jelentkezni, akiket különböző területeken fognak visszavezetni újból a munkába.

Mv.: - Fontos az, hogy a kismama korábban már az egészségügyben dolgozó volt, vagy pedig lehet egész más szakterületről jönni? Tehát egyfajta átképzés is lehet ez?

C. A.: - Mi itt elsősorban az egészségügyi dolgozók újra munkába állításával foglalkozunk, és ezen belül is tulajdonképpen, ahogy az előbb említette is a kolleganő, tulajdonképpen három területen, egyrészt az egészségügyi ismereteket szeretnénk egy kicsikét felújítani, az egészségügyi szervezési ismereteket,

hiszen ezek változhattak. Szeretnénk nekik számítógépes ismereteket adni, hiszen ez az elmúlt évek során nyilvánvalóan masszívan megváltozott az egészségügyön belül, és ezen kívül valami olyan pszichológiai felkészítést szeretnénk nyújtani a számukra, amivel talán ezt megelőzően nekik nem is volt dolguk, de a mindennapi munkában a gyerekekkel és főleg a szülőkkel nálunk a kapcsolatfelvételben ez nélkülözhetetlen.

Mv.: - A nézőink hallhatnak gyerekhangokat, ez azt jelenti, hogy Katalinnak itt van a két gyermeke. égyhogy ha úgy gondoljátok, akkor néha odafuthattok a mamához. Csak hogy ezeket a hangokat halljuk itt a háttérben. Ugye a kismamáknak a legnagyobb problémája az, hogy nincs ideje, nincs kire hagyni a gyereket, és nem tudja megoldani azt, hogy ebben programban, habár nagyon szívesen részt venne, de hogy időben hogyan oldja meg. Ez a program hogyan tudja a kismamákat átképezni? Mennyit kell ott lenni mondjuk a kórházban? Vagy hogyan történik ez a képzés?

S. E.: - Természetesen gondoltunk erre is. Ez előzetesen 80 órás elméleti képzést jelent, és utána pedig gyakorlati képzést, de ezen idő alatt szakképzett ápolónők, illetve óvónők vigyáznak a gyerekekre, tehát teljes mértékben ellátjuk őket. De nem túl messze lesz a tanterem a gyerekek felvigyázó helyéről. Tehát hogyha a gyerekekkel bármi probléma van, tehát nagyon hiányolja a mamát, akkor természetesen a mama ki is tud futni a gyerekekhez. Nagyon fontos része ez a programnak, hiszen tényleg, amit ön is mondott, hogy ha ezt nem tudjuk biztosítani, akkor nagyon sokan nem tudnának részt venni ebben, hiszen nagyon nehéz a gyerekeket még az óvodába adás előtt kire bízni.

Mv.: - Hány kórház vesz részt ebben a programban? Tehát hány kórházban valósul meg ez a képzés?

S. E.: - A **Heim** Pál Gyermekkorházon kívül még öt kórház vállalt ebben partnerséget. A Szent Imre Kórház, Péterffy Sándor Utcai Kórház, Szent László Kórház, Szent István Kórház és a Jahn Ferenc Kórház.

Mv.: - Katalin tudja-e azt, hogy mit vállal? Tehát hogy mi lesz utána, hogyha elvégezte ezt a tanfolyamot? Mire számít?

M. K.: - Ha befejeződik a tanfolyam, én 2007 elején szeretnék visszamenni dolgozni. Tehát már úgy is van, hogy visszamegyek. És én úgy gondolom, hogy újra felkészülve a munkára, nyugodtan vállalhatom azt, amit elvárnak tőlem és teljesíteni tudom.

Mv.: - Mit gondol, hogyha most ebben a programban nem venne részt ebben az átképzésben, akkor nem lenne munkahelye? Tehát akkor ez a fajta, amit korábban elvégzett munkát, arra már nem önt vennék föl, vagy nem önre számítanának?

M. K.: - Nem hiszem, hogy ilyen szóba jöhetne, de azért én nyugodtabban megyek vissza, hogyha már egy ilyen képzésen részt veszek.

Mv.: - Kinek kell fizetnie? Ki finanszírozza ezt a képzést?

C. A.: - Hát ez egy európai uniós projekt tulajdonképpen, amiben talán még arról is eshetne szó, hogy nemcsak mi, hanem német és holland partnereink is vannak, sőt, ez feltétel volt, és az Európai Unió fedezi azokat a költségeket, amelyek a projekt során fölmerülnek.

Mv.: - Van-e arra vonatkozó tapasztalatuk, vagy felmérésük, hogy mennyire igénylik ezt a kismamák?

S. E.: - Most már elkezdtük a szervezést, és nagyon sokan jelentkeztek vissza, hogy szeretnének belépni. Ennek azon kívül, amit a Katalin elmondott, olyan előnye is van, hogy az ápolónőknél is kötelező, hogy bizonyos évek alatt, bizonyos creditpontokat szerezzenek. Na most ez a tanfolyam creditpontos is lesz. Tehát az alatt az idő alatt, ameddig távol volt a munkahelyétől, nem tudott természetesen creditpontot szerezni. Ezzel az idővel, amit itt tölt, nemcsak a szakmai ismerete, hanem a creditpontjai is növekedni fognak, tehát amikor visszatér a munkába, akkor egy biztosítékot kap arra is, hogy a munkalehetőségét, a szakképesítését megerősíti, mert ezen a továbbképzésen részt vett.

Mv.: - Idejöhetek nyugodtan a mamához egy picit. Hogy hívnak téged?

Kinga: - Kinga.

Mv.: - Katalin, milyen vizsgák lesznek itt? Vagy mi lesz a tananyag? Hogyan fogja megoldani a tanulást? Vagy ez inkább csak gyakorlati képzés?

M. K.: - Hát szerintem, én igazán még sok mindent nem tudok róla, mert még csak jelentkeztem. Én gondolom, hogy elméleti is, gyakorlati is.

Mv.: - Mit gondol, hogy miben van önnek most a legnagyobb segítségre szüksége? Tehát inkább elméletben, vagy gyakorlatban, vagy milyen képzésre számít? Mire lenne igazán szüksége?

M. K.: - Hát, szerintem inkább elméletben, és inkább a számítástechnikával kapcsolatos, én úgy érzem, hogy énnekem ez lenne.

Mv.: - Akkor mondjuk el most a nézőknek is, és Katalinnak is, hogy hogyan fog felépülni. Itt órák lesznek, előadások lesznek, képzések, gyakorlati képzések? Kik fogják ezeket tartani?

S. E.: - Tehát 80 óra elméleti képzés, és utána egy hónap gyakorlati képzés lesz ebben a programban. Nem egymás utáni napokon, de egy napon hat óra, tehát mindig lesz egy kis szünet hagyva, hogy azért a kismamáknak az, hogy folyamatosan bejőjenek, az nehézségeket okoz. égy tervezzük, hogy hetente két alkalommal lesz az elméleti képzés, a gyakorlat az már olyan lesz, hogy akkor folyamatosan dolgoznak betegosztályon, és mentornak a fegyületével és segítségével.

Mv.: - Mikor indul el ez a képzés, és mennyi ideig tart?

S. E.: - Ez január közepén indul, 15 fős csoportokban és hát összesen 17 csoportot tervezünk indítani, ami azt jelenti, hogy még jövő évben is lesz olyan csoport, aki indul. Természetesen igyekszünk azt, hogy hozzáigazítsuk a GYES-ről való visszatérés idejéhez, hogy ki mikor kapcsolódik be a képzésbe.

Mv.: - Mondta, hogy az Equal a hátrányos helyzet megszüntetésével foglalkozik. Ez mit jelent, hogy a kismamákon kívül, kiknek tudnak még lehetőségeket kínálni?

C. A.: - Nézze, tulajdonképpen, ahogy az előbb mondtuk, az egészségügyre koncentrálnak, és a külföldi partnereink is az egészségügyre koncentrálnak, de ismereteink szerint azért, más Equal programok is léteznek. Léteznek például hátrányos helyzetű területeken különböző, tehát hátrányos helyzetű, magas munkanélküliségű területeken emberek visszavezetése a munkába, nyilvánvalóan hátrányos rétegek visszavezetése a munkába. Például a cigány lakosság visszavezetése a munkába, és így tovább. Tehát ez a program nem kizárólag az egészségügyre és nem kizárólag ilyen jelleggel íródott meg az Európai Unióban. Mellesleg a mi partnereinknek is különböző céljaik vannak. Mondjuk például a holland

partnernek nem ez a célja, hiszen nyilván Hollandiában nem néznek szembe annyira ezzel a problémával. Ott arról szól a program, hogy hogyan lehet az egészségügy személyzetből, a felsőfokú végzettségűeket lehetőleg a menedzsmentbe bevonni. Nagyon izgalmas és érdekes kérdés. Mi még talán nem tartunk itt, de lehetőleg néhány év múlva talán itt is fogunk tartani.

Mv.: - Ugye ennek a programnak a célja, hogy az ápolónők szakmai tudását frissítse. Miben szükséges a frissítés? Hiszen úgy gondolja az ember, hogy az az ápolónői feladat, az egy ilyen klasszikus feladat, és itt igazából olyan nagy újdonságok nem történnek, mondjuk a betegellátás területén.

C. A.: - Tanár úr tudna erről többet mondani szakmailag. Tehát erre inkább had válaszoljon ő.

S. E.: - Nézz oda, ez azért nem egészen így van. Szóval én azt gondolom, hogyha semmi másra nem gondolunk, mint például arra, hogy a diagnosztikai eszközök az elmúlt tíz évben a röntgentől az ultrahangon keresztül a CT-n és az MRI-ig hogyan mentek előre, vagy hogyha arra gondolunk, hogy az egészségügy szervezettsége, a biztosítási rendszerünk, a finansziális rendszerünk hogyan alakult át, akkor az már ad egy egészségügyi keretet például. Nyilvánvalóan ezek az emberek, akik 5-6 évvel ezelőtt elmentek tőlünk, vagy máshonnan, még nem biztos, hogy ilyen software-vel találkoztak, mint amivel most találkozhatnak a **Heim** Pál, vagy más egészségügyi intézetekben. Tehát meg kell tanulniuk ezt. És én azt gondolom, hogy természetesen vissza tudnának ők jönni a GYES-ről, GYED-ről másképpen is, de ilyen módon zökkenőmentesen fognak visszajönni, félelemmentesen fognak visszajönni, és ez nem csak nekik jó, ez az intézetnek is jó, hiszen az intézet egy jól fölkészült dolgozót zökkenőmentesen fog tudni alkalmazni. Ugye azt tudjuk, hogy a kismamáknak csak mintegy fele, vagy picit több, mint fele talál vissza újra a munkába. Itt ebben a programban mi a tapasztalata, hogy akik ápolónőként elmennek GYES-re, azok visszajönnek? Vissza akarnak jönni újból ápolónőnek? Vagy utána már inkább pénztáros lesz belőlük?

S. E.: - Nem. Vissza akarnak jönni. Aztán, amikor visszajönnek, hogy a gyerekek mellett a három műszakot, szombat, vasárnapot hogy tudják vállalni, ez akkor derül ki, tehát itt a család besegítésétől kezdve sok mindenben múlik, hogy tudja ezt vállalni. A tapasztalat az, hogy a szándék mindig az, hogy visszajöjjön, csak hát amikor újból visszazökken a munkába, szóval ez egy borzasztó elfoglaltság és nagyon nehéz munka. Mint lelkileg, mint pedig fizikailag. Tehát a család mellett nagyon nehéz ezt csinálni, de reméljük, hogy ez is hozzásegíti ahhoz a dolgozókat, hogy ez a lelki teher, hogy már elfelejtette, nem tudja annyira, ezt oldani tudjuk, és így könnyebb lesz neki a visszacsatlakozás, és remélhetőleg nem fog elriadni az itteni munkától.

Mv.: - Katalin, ön három műszakban fog dolgozni? Hogyan fogja megoldani?

M. K.: - Hát igen, elképzelhető, hogy három műszakban fogok, sőt, biztos. A család szerintem be fog segíteni.

Mv.: - Tehát itt igazából olyan kismamának, akinek két gyereke van, és nincs mellette nagyon nagy segítség, annak azért itt az ápolónői szakmában olyan nagyon nincs lehetősége dolgozni.

M. K.: - Van lehetősége, mert azért vannak olyan kolléganők, fiatal kolléganők, akiknek nincs családja. Van olyanok, akik már, nem akarom megsérteni, hogy idősebbek, tehát nincsen kisgyereke, és azok...

Mv.: - A kisgyerekesek számára ez az ápolónői szakma ez mennyire összeegyeztethető?

M. K.: - Összeegyeztethető, mert akkor meg lehet oldani, hogy vagy csak délelőtt, vagy két műszak, és

éjszaka. Szerintem azért egyre többen vannak, akik vissza akarnak jönni az egészségügybe, akinek van hivatástudata. Én olyan helyen lakok, ahol nagyon sok kismamával találkozok, nagyon sok egészségügyben dolgozó kismama van, és mindegyik vissza akar menni az egészségügybe.

Mv.: - Akkor önnek sok sikert kívánok ehhez a tanfolyamhoz. Önöknek pedig ehhez a projekthez, hogy legyen nagyon sikeres. Köszönöm szépen, hogy eljöttek hozzánk.

C. A.: - Köszönjük szépen.

Dátum : 2005.12.09.	Adó : ATV	Műsor : Drazsé	Credit: 0000
----------------------------	------------------	-----------------------	---------------------

»OBSERVER«